

Sygn. akt III RC 170/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich
w składzie:

Przewodniczący Barbara Świętochowska

Protokolant Anna Krasowska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2017 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. T. (1)

przeciwko E. T.

o podwyższenie alimentów

I. Oddala powództwo;

II. Odstępuje od obciążenia stron kosztami procesu.

Sygn. akt III RC 170/17

UZASADNIENIE

M. T. (2), ustawowy przedstawiciel małoletniego powoda M. T. (1), wystąpił z powództwem przeciwko E. T., o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego powoda, z kwoty po 120 złotych miesięcznie, do kwoty po 600 złotych miesięcznie.

Pozwana wzajemna E. T. wносиła o oddalenie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

E. T. i M. T. (2) byli małżeństwem. Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 31 października 2014 roku w sprawie I C 1669/13, rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. T. (2) i E. T. - z winy M. T. (2). Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletni synem stron M. T. (1) uregulował zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim w sprawie I. N. 285/11 z dnia 7 maja 2012 roku, poprzez pozostawienie małoletniego syna stron w rodzinie zastępczej. Sąd w wyroku rozwodowym kosztami wychowania i utrzymania małoletniego dziecka stron obciążył oboje rodziców, z tym, że alimenty zasądzone od M. T. (2) na rzecz małoletniego syna w sprawie III RC 410/11 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim, w kwocie po 800 zł miesięcznie, pozostawił w dotychczasowej wysokości. Również pozostawił w dotychczasowej wysokości alimenty zasądzone od E. T. na rzecz syna w kwocie po 120 zł miesięcznie. Ponadto sąd zasądził od M. T. (2) na rzecz E. T. kwotę 500 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim postanowieniem z 3 lutego 2017 roku w sprawie I. N. 408/16, zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 7 maja 2011 roku w sprawie I. N. 285/11, w ten sposób, że przywrócił M. T. (2) władzę rodzicielską nad małoletnim synem M. T. (1), urodzonym (...) w H.. Ustalił miejsce

pobytu małoletniego M. T. (1) - przy ojcu. Ograniczył władzę rodzicielską E. T., nad małoletnim synem M. T. (1), do prawa dowiadywania się o procesie kształcenia małoletniego M. T. (1).

Rodzice małoletniego powoda nie pozostają w nowych związkach.

W chwili zasądzenia alimentów od pozwanej E. T., na rzecz małoletniego syna M. T. (1), do rąk rodziny zastępczej, E. T. miała 33 lata. Posiadała orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Od połowy 2009 roku była leczona w poradni zdrowia psychicznego. Czterokrotnie była hospitalizowana w oddziale psychiatrycznym w SP ZOZ w H.. W 2010 r. rozpoznano u E. T. schizofrenię paranoidalną. Powódka była w trakcie trwania procesu rozwodowego. Mieszkała z matką i bratem w H..

M. T. (2) miał 32 lata, z zawodu był technikiem mechanikiem. Pracował w Anglii, gdzie prowadził działalność gospodarczą, zajmując się wykańczaniem wnętrz. Jego dochody wynosiły ok. 1200 – 1500 funtów miesięcznie. Na swoje utrzymanie wydawał 600-700 funtów miesięcznie. Wynajmował mieszkanie w Anglii. Na utrzymanie syna przeznaczał 700 zł miesięcznie. Do Polski przyjeżdżał 5-7 razy w roku.

Zgodnie z art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zarówno istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, jak też istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Z kolei art. 135 kro stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego; wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Obecnie małoletni powód ma 16 lat. M. T. (1) w roku szkolnym 2016/2017 ukończył gimnazjum. Mieszka razem z ojcem i dziadkami w H.. Aktualnie podejmuje decyzje co do dalszego kształcenia. Rozważa naukę w szkole średniej w H. i w B.. Został przyjęty do szkół w obu miastach. W przypadku podjęcia nauki w B., będzie tam mieszkał razem z ojcem, który rozważa podjęcie pracy i wynajęcie mieszkania. Ewentualne zamieszkanie w B. uzależnione jest od zmiany sytuacji finansowej powoda i jego ojca.

M. T. (2) ma 38 lat. Z zawodu jest technikiem mechanikiem. Od czerwca 2016 roku jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Mieszka z rodzicami, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Korzysta z pomocy finansowej rodziców. Miesięcznie wydatkuje kwotę około 300 złotych na koszty związane z utrzymaniem domu. Ojciec M. T. (2) jest na zasiłku, a matka ubiega się o przyznanie świadczeń emerytalnych.

Z wyjaśnień ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda wynika, że podejmuje prace dorywcze, zarabia od 1500 zł do 2000 zł miesięcznie. Próbuje założyć działalność gospodarczą w zakresie robót wykończeniowych. Z uwagi na dużą konkurencję na rynku, nie zarejestrował dotychczas działalności gospodarczej. Otrzymuje zasiłek rodzinny na syna w kwocie 79 złotych miesięcznie. Nie złożył wniosku o przyznanie świadczeń z programu 500 +.

M. T. (3) podał, że miesięczne koszty utrzymania syna wynoszą 1000- 1200 złotych miesięcznie. Pozwana zalega z płatnością alimentów. W jego ocenie, pozwana posiada możliwości zarobkowe, które pozwolą jej nałożenie na syna, żądanej w pozwie kwoty alimentów. W ocenie M. T. (2), możliwości zarobkowe jego byłej żony, zbliżone są do jego możliwości zarobkowych. W szczególności pozwana może podjąć pracę zarobkową. Posiada ukończony kurs kasjerki. Może podjąć pracę w tym zawodzie. Wykazał, że w H. są oferty pracy dla kasjerek i sprzedawców. Może też pracować jako szwaczka - po ukończeniu kursu. M. T. (2) uzyskał taką informację w zakładzie pracy chronionej działającym na terenie H.. Pozwana ukończyła również kurs cukiernika i może pracować w tym zawodzie. Podnosił, że pozwana spłaca kredyt zaciągnięty przez jej brata.

E. T. ma obecnie 38 lat, wykształcenie średnie, ciastkarz.

Mieszka nadal z bratem oraz matką. Matka pozwanej utrzymuje się z zasiłku z opieki społecznej w kwocie 300 zł miesięcznie. Brat pozwanej, w wieku 36 lat, nie pracuje zarobkowo, pozostaje na utrzymaniu matki pozwanej. Pozwana utrzymuje się z zasiłku stałego z opieki społecznej w kwocie 169 złotych. Otrzymuje alimenty od byłego męża w kwocie 500 zł miesięcznie

E. T. podała, że ponosi opłaty za: prąd - 120 zł, za gaz 50 zł miesięcznie, za wodę – 40-50 zł kwartalnie. Nie jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna w urzędzie pracy. Orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w H. z dnia 7 listopada 2016 roku, została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Z wyjaśnień pozwanej wynika, że z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej. Potwierdziła, że za swój rysunek, wystawiony na aukcji internetowej, zarobiła 40 zł. Ma problemy z kręgosłupem. W dalszym ciągu choruje na schizofrenię paranoidalną. Na skutek podziału majątku dorobkowego, w skład którego wchodził dom, w którym mieszka z matką i bratem, zobowiązana jest do spłaty na rzecz byłego męża kwoty 13 tysięcy złotych. Zaprzeczyła aby osiągała dochód z tytułu sprzedaży ciasta. Czasami piecze rodzinie, nie sięgając z tego tytułu żadnych dochodów. Nie posiada odpowiednich warunków mieszkaniowych. Dom w którym mieszka nadaje się do rozbiórki. Przyznała, że spłaca kredyt zaciągnięty przez jej brata. Jest to kwota po 50 złotych miesięcznie. Została zastraszona przez przedstawiciela firmy windykacyjnej. Aktualnie uczestniczy w kursie prac biurowych prowadzonych przez MOPS w H.. Korzysta z pomocy psychologa. Nie ma prawa do renty, ponieważ jej schorzenie powstało po 18 roku życia.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany stosunków uzasadniających zmianę obowiązku alimentacyjnego w oparciu o art. 138 kro. Wysokość alimentów zależy od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Od daty ostatniego orzekania w przedmiocie wysokości alimentów upłynęło 5 lat.

Bezspornym w sprawie jest, że w tym okresie wzrosły koszty utrzymania małoletniego powoda. M. T. (1) ma obecnie 16 lat. Ukończył gimnazjum. Zamierza podjąć naukę w szkole średniej. Nie przebywa obecnie w rodzinie zastępczej u dziadków, lecz nadal z nimi mieszka. Małoletni, z uwagi na swój wiek, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Nie posiada również majątku, z którego dochód mógłby być przeznaczony na jego utrzymanie.

Zmieniła się również sytuacja życiowa M. T. (2) – ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda. Po 9 latach pobytu i pracy w Anglii, powrócił do Polski. Jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód w kwocie 1500- 2000 złotych miesięcznie. Faktyczne dochody M. T. (2) nie są znane, ponieważ pracuje on nielegalnie.

Pozwana E. T., zarówno w dacie orzekania w kwestii alimentów na rzecz syna M. T. (1), jak i obecnie, mieszka razem z matką i bratem. Nie pracuje zarobkowo. Utrzymuje się z zasiłku z MOPS-u oraz z alimentów otrzymywanych od byłego męża. Nadal ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Choruje na schizofrenię paranoidalną oraz ma problemy z kręgosłupem. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że E. T. osiągnęła jednorazowy niewielki dochód ze sprzedaży obrazu. Nie osiąga dochodu z pieczenia ciast. Jej sytuacja życiowa i finansowa znajduje się na podobnym poziomie jak w dacie ostatniego orzekania o wysokości alimentów.

W ocenie Sądu, możliwości zarobkowe i majątkowe M. T. (2) są znacznie większe niż pozwanej. Sąd Okręgowy w Białymstoku, określając w sprawie rozwodowej rodziców małoletniego powoda, w jakim zakresie każde z nich winno ponosić koszty utrzymania ich małoletniego syna, obciążył M. T. (2) kwotą 800 złotych, natomiast pozwaną kwotą 120 złotych. Tym samym, określił różnice w ich możliwościach zarobkowych.

Sąd, w oparciu o zabrany w sprawie materiał dowodowy uznał, że te dysproporcje nadal istnieją. Pozwana żyje poniżej progu ubóstwa. Zatem dotychczasowa kwota alimentów jest kwotą, która nie może być podwyższona.

M. T. (2) nie prowadzi już własnej działalności gospodarczej w L., a kraju zarejestrowany jako bezrobotny i dorabia, podejmując prace dorywcze. Należy wskazać, iż przez możliwości majątkowe i zarobkowe rozumie się nie tylko zarobki

i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także wszelkie zarobki i dochody, które osoba zobowiązania do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zdaniem Sądu, M. T. (2), przy dołożeniu należytej staranności, jest w stanie znaleźć stałą pracę, która zapewni mu dochody, pozwalające na własne utrzymanie,łożenie alimentów na rzecz byłej żony oraz utrzymanie syna. M. T. (2) posiada wieloletnie doświadczenie w branży budowlanej. Prowadził przez wiele lat własną działalność gospodarczą na terenie Wielkiej Brytanii.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd podzielił stanowisko Sadu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 15 października 1998 r., I CKN 860/97 (LEX nr 328059), że brak po stronie zobowiązanego jakichkolwiek możliwości zarobkowych i majątkowych skutkuje oddaleniem powództwa o alimenty, mimo istnienia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na podstawie art. 138 kro oddalił powództwo.

Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi w sprawie.

S ę d z i a